697/04

Den 10. maj 2004 blev i sag nr. 61.750:

xxxx xxx xxxxxxxx
xxxxxxxxxx xx xxxxxxxxx
xxxx xxxxxxx

mod

Danske Forsikring
Borupvang 4
2750 Ballerup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har tegnet ulykkesforsikring i Danica Pension, nu overdraget til Danske Forsikring i Topdanmark-koncernen, klager over Danske Forsikrings afvisning af at yde erstatning i forbindelse med en anmeldt knæskade. Forsikringen er pr. 1. januar 2000 overdraget til Danske Forsikring.

Selskabet har afvist dækning under henvisning til, at klagerens knælidelse ikke anses for opstået ved et ulykkestilfælde.

Det er oplyst, at klageren har anmeldt en skade på sit venstre knæ. Selskabet har ved skrivelse af 23/4 2003 bekræftet modtagelsen af klagerens anmeldelse og samtidig anmodet om yderligere oplysninger.

Ved skrivelse af 4/6 2003 afviste selskabet dækning. Afvisningen sker under henvisning til klagerens oplysning om, at han under en løbetur i januar 1998 pludselig mærkede smerter i venstre knæ, hvorefter han måtte gå hjem. Selskabet har herefter anført, at der ikke er tale om en udefrakommende hændelse, men derimod en indre påvirkning/ overbelastning af knæet under løbeturen.

Klageren har ved skrivelse af 23/6 2003 anført, at han ikke kan acceptere selskabets afgørelse, hvorefter han har anmodet om en uvildig vurdering af sin skade. Klageren har oplyst, at han har fået skaden undersøgt af egen læge og hos speciallæge og at der er konstateret, at der mangler brusk i midten på øverste ledflade på størrelse med en femkrone. Klageren har anført, at han ikke tidligere har hørt om overbelastningsskade.

Han har supplerende forklaret, at han løb rimeligt hurtigt ud af en grusvej, og at det pludselig gav et stød i venstre knæ, hvilket forhindrede, at han kunne løbe videre, ligesom han ikke siden har kunnet løbe eller gå på ujævnt terræn. Klageren har forklaret, at han i perioden fra skaden indtraf i 1998 til den blev anmeldt i 2003 har håbet på, at der skulle ske en bedring, hvilket ikke har været tilfældet.

Selskabet har ved skrivelse af 18/7 2003 fastholdt afgørelsen.

I forbindelse med behandlingen i nævnet har selskabet med beklagelse konstateret, at den originale sag er bortkommet, hvorefter man har anmodet klageren om at udfylde en ny skadesanmeldelse. Denne er dateret 10/8 2003 og det fremgår heraf, at skaden indtraf en tirsdag i januar måned 1998 kl. ca. 17.30 under løbetræning på en grusvej. Det er i skadesanmeldelsen uddybende forklaret, at klageren på daværende tidspunkt løbetrænede 4 gange om ugen og at han den pågældende tirsdag som sædvanligt løb på en 10 km rute. Klageren har videre forklaret således:

> "… efter ca. 3 km mærkes det som om jeg får et kraftigt slag eller stik inde i knæet. Om det er fordi jeg lander på en toppet sten eller vrider en smule i knæet, ved jeg ikke, men jeg kunne ikke løbe længere, og har ikke kunnet siden."

Af journaludskrift af 23/4 1998 fra ortopædkirurgisk afdeling på Rander sygehus fremgår bl.a.:

> "Pt. Er ivrig motionsløber og løber 40-50 kilometer minimum om ugen. Han har gennem de sidste par måneder haft problemer med smerter medialt i venstre knæ samt hævelsestendens. Han har ikke haft nogen egentlige vridtraumer eller traumer iøvrigt af knæet.

Han får symptomer, når han har løbet 2-3 kilometer eller derover. … I dagligdagen er han overhovedet ikke generet, går frit og uden problemer. Ingen problemer med at gå på trapper, ej heller med at komme i hugsiddende stilling."

Af journaloptegnelse af 15/6 1998 fra Klinik for ortopædkirurgi og sportsskader fremgår:

"Objektivt:

Er ve. knæ frit bevægende. Der er udtalt ømhed langs med ledlinie og ind fortil på med. fermokondyl. Knæet er stabilt. Der er ikke nogen hævelse.

Der er mistanke om med. menisklæsion. Der er indikation for artroskopi. …

Sygemelding i nogle dage. Ikke cykling i 3-4 uger. Fraråder løb fremover. …

Da det drejer sig om en medial bruskpatologi må man opfordre egen læge til at henvise til stående rtg.-billeder, hvis ot. Efter 4-6 mdr. stadig klager over smerter indvendigt, dybt i leddet som tegn på en fremadskridende bruskpatologi. De stående billeder skal danne grundlag for en evt. valgiserende tibiaostetomi for at aflaste leddet og for at hindre en smertegivende artrose."

Klageren er utilfreds med selskabets afgørelse. Han ønsker, at hans skade bliver vurderet, og at der udbetales erstatning for hans mén. Han er af den opfattelse, at den undersøgelse, han har været til på sygehuset, har været meget mangelfuld og kritisabel. Han har anført, at selskabet ikke har forholdt sig til resultatet af den kikkertundersøgelse, han har været til.

Han mener ikke, at det kan gøre en forskel, om han havde vredet om på foden og brækket anklen. Klageren har påpeget, at han har betalt for forsikringen i mange år og at den kendsgerning, at forsikringen er blevet overdraget mellem forskellige forsikringsselskaber, ikke kan have betydning for hans dækning.

Klageren har påpeget, at det er et stort problem for ham, at han ikke længere kan løbe efter i mange år at have været i fin form. Klageren har anført, at alle mennesker med årene får mere eller mindre slidgigt, på hvilken baggrund klageren rejser det spørgsmål,

om det at blive ældre af selskabet betragtes som værende en sygdom. Klageren fastholder, at uanset hans knæskade kan have lighedssymptomer med slidgigt er årsagen den skade, han pådrag sig i januar 1998.

Selskabet har over for nævnet gjort gældende, at det hverken i anmeldelsen eller i de lægelige dokumenter fremgår noget klart ulykkestilfælde, hvorfor selskabet har afvist dækning. Selskabet har henvist til forsikringsbetingelserne, hvoraf det fremgår:

> "Ved et ulykkestilfælde forstås en pludselig udefra kommende påvirkning, som medfører en påviselig legemsbeskadigelse. Påvirkningen skal være tilfældig, hvilket vil sige, at den sker uden den forsikredes vilje."

Selskabet har henledt opmærksomheden på, at forsikrede selv i sin anmeldelse skriver, at han får et kraftigt slag eller stik inde i knæet, hvorved det er anført, at der således er tale om en indefra kommende lidelse.

Selskabet har påpeget, at det af oplysningerne fra Randers sygehus fremgår, at klageren selv har oplyst, at han ikke har haft noget egentligt vridtraume eller traumer i øvrigt i knæet.

Vedrørende journalen fra Klinik for ortopædkirurgi og sportsskader har selskabet oplyst, at rapporten efter selskabets lægekonsulents opfattelse ikke indeholder sådanne lægelige oplysninger, at selskabet finder anledning til en ændret vurdering af sagen. Selskabets lægekonsulent er af den opfattelse, at klageren lider af slidgigt, hvilket er at anse for en sygdom, hvilket ikke er omfattet af ulykkesforsikringen.

Nævnet udtaler:

Nævnet bemærker indledningsvist, at forsikringen er overdraget til Danske Forsikring A/S på uændrede vilkår, hvorfor overdragelsen er uden betydning for afgørelsen af sagen.

Nævnet bemærker, at klageren ved sin beskrivelse af skaden har forklaret, at han fik et kraftigt slag eller stik inde i knæet, og at han ikke ved, om han landede på en sten eller vred en smule i knæet. Nævnet bemærker videre, at de lægelige oplysninger indikerer, at skaden på klagerens knæ beror på slidgigt og ikke på et traume. På grundlag heraf kan nævnet ikke kritisere, at selskabet har afvist at anse knæskaden som et dækningsberettigende ulykkestilfælde.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Marianne Højgaard Pedersen